

عنوان مقاله:

بررسی سال های بالقوه از دست رفته عمر در شهرستان تویسرکان در سال 1390

محل انتشار:

مجله علمی پژوهان، دوره 12، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سلمان خزایی - دانشجوی کارشناسی ارشد اپیدمیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، ایران

مختار سهیلی زاد - کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، ایران

بهزاد غلامعلینی - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، ایران

نسترن آهنگران - کارشناس آمار، مرکز بهداشت تویسرکان، ایران

خلاصه مقاله:

بهداشتی حایز اهمیت است. این شاخص به مرگ افراد جوان وزن بیشتری میدهد. با این شاخص می توان علل عمده مرگ زودرس در اثر عوامل مختلف را محاسبه و با جوامع دیگر نیز مقایسه نمود. روش کار: این مطالعه مبتنی بر جمعیت بر پایه اطلاعات میرایی سال 1390 تویسرکان انجام شد. دادههای میرایی که قبلا از گواهینامه های فوت استخراج و در قالب چک لیست توسط مراکز بهداشتی درمانی به مرکز بهداشت شهرستان ارسال می گردد جمع آوری و وارد نرم افزار مربوطه شد. برای محاسبه YPLL از نرم افزار استاندارد سازمان جهانی بهداشت استفاده شد. نتایج: پس از خارج نمودن کدهای پوچ تعداد 707 مورد مرگ و میر آنالیز شد. میزان میرایی کل جمعیت 6/7 به ازاء 1000 نفر جمعیت بود و به ازاء 1000 نفر جمعیت، مجموع 122/2 سال عمر به دلیل مرگ زودرسی از دست رفته بود. بیماریهای قلبی و عروقی، سوانح و حوادث و بیماریهای تنفسی به ترتیب در جایگاه اول تا سوم YLL قرار دارند. بحث و نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که علل اصلی مرگ زودرس در تویسرکان را بیماریهای غیر واگیر به خود اختصاص میدهند، تغییر در الگوی علل اصلی مرگ از بیماریهای واگیر به غیر واگیر در سطح شهرستان مشهود است.

کلمات کلیدی:

مرگ و میر، سال های بالقوه از دست رفته زندگی، بار بیماری ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/600727>

